

1.

Yes, eindelijk, dacht Nora toen de schoolbel klonk. De laatste bel die ze dit schooljaar zou horen. Wat een zalig vooruitzicht! Vanaf nu zou haar leven alleen nog maar bestaan uit feesten, zon, zee en strand. En lang uitslapen natuurlijk! Heerlijk!

‘Hey Nono, van welke knapperd ben je aan het dromen?’

Nora ontwaakte uit haar dagdroom en lachte naar haar vriendin. ‘Dat zou je wel willen weten, zeker? Kom, we zijn hier weg!’ Ze stond op en duwde haar vriendin de klas uit.

‘Is er iets wat je me moet vertellen, Nono?’ vroeg ze nieuwsgierig.

Nora keek haar vriendin lachend aan. ‘Tuurlijk niet! Als ik iemand zie zitten, ben jij de eerste die het hoort. Beloofd!’ Om haar woorden wat extra kracht bij te zetten, beet ze op haar wijs- en middenvinger.

‘Goed zo,’ lachte Emma. Toen ze even later naar huis fietsten, hoorde Nora haar vriendin zuchten.

‘Wat scheelt er Ems? Waarom zucht je zo? Ik vlieg bijna omver!’

Emma haalde haar schouders op. ‘Ik ga je missen Nono. Ik zie je bijna elke dag en straks ben je twee maanden weg. Gewoon weg! Dat is veel te lang! Kan je niet thuisblijven?’

‘Nee, alles is al geregeld. Maar je mag me altijd komen bezoeken hé!’

‘Ik zal mijn ouders vragen of ze me eens naar zee willen brengen maar ik denk dat ze dat niet gaan doen. Ze kunnen de bakkerij niet zomaar sluiten hé? En ons jaarlijks verlof is pas eind augustus.’

‘Met de trein?’

‘Alleen? Ben je gek? Dat durf ik niet hoor!’

‘Dan facetimen we toch elke dag?’

Emma haalde haar schouders op. ‘Het zal niet anders kunnen zeker?’

Nora schudde haar hoofd. Het was al jaren traditie. Tijdens juli en augustus ging ze altijd logeren bij haar grootouders in Blankenberge. Ze hadden een fantastisch appartement op de dijk. En het allerbelangrijkste: ze hadden maar één kleindochter én een logeerkamer! Elk jaar opnieuw was de zomervakantie een feest. Van oma en opa mocht eigenlijk alles: laat opblijven, alle dagen shoppen, met de tram de hele kustlijn verkennen, tripjes naar Plopsaland en Sea Life, beach party’s enzovoort. Nora was een gelukkig, wist ze.

Maar deze zomer zou toch een beetje anders worden dan de vorige jaren. Voor de eerste keer ging het meisje werken tijdens haar vakantie. Drie weken lang zou ze gaan opdienen in de leukste bistro van de kust. Ze kende de zaak al jaren. Oma en opa waren er vaste klanten en dankzij een goed woordje van opa, kon ze er volgende week al aan de slag.

Eigenlijk had Nora geen zin om te werken. Ze wilde feesten, zalig nietsdoen, TikToks maken, lekker bruin braden op het strand en jongens keuren. Maar ja, ze wilde nu eenmaal een nieuwe smartphone. Niet zomaar de eerste de beste, nee, de allernieuwste iPhone. Die had ze echt broodnodig. Maar haar ouders én zelfs haar gulle grootouders hielden hun portemonnee dicht. Ze vonden het overbodige luxe. En als ze haar zakgeld zou moeten sparen, was ze vast al gepensioneerd tegen de tijd dat ze genoeg eurootjes bij elkaar had gesprokkeld. Dus er zat maar één ding op: werken.

‘Trouwens, ik vertrek pas vrijdagavond. We hebben dus nog vier volle dagen om ons te amuseren,’ suste Nora haar vriendin.

‘Je hebt gelijk,’ zei ze. ‘Wat gaan we deze namiddag doen?’ Nora dacht na. ‘Naar het zwembad?’

‘Perfect! Ik kom je om twee uur oppikken.’

Enkele uurtjes later lagen de twee meisjes languit in een ligzetel bij het openluchtwembad. Het was bijna vijftientig graden en af en toe een frisse plons afgewisseld met een half uurtje braden, was de perfecte match. En het ideale begin van de vakantie.

De dagen tussen je laatste examen en het rapport waren de beste van allemaal. Je hoefde je immers geen zorgen te maken over zeurende ouders want die wisten je resultaten nog niet. Nora's ouders waren niet echt streng en in vergelijking met haar klasgenootjes mocht ze best veel, maar op het vlak van schoolresultaten moest het wel goed zijn. Slechte punten waren bij mama en papa echt een 'no go'. Als ze een onvoldoende haalde, stond er gegarandeerd een soort van straf te wachten. Zo had het meisje tijdens de kerstexamens twee buizen gehaald. Voor geschiedenis had ze een half puntje te weinig en voor Frans twee punten. Dus grote rampen waren het niet maar toch mocht Nora tijdens de vakantie niet uitgaan. Geen kerst- of nieuwjaarsfuif. Nee, dankzij die twee rotvakken mocht ze samen met haar ouders naar de zoveelste herhaling kijken van Home Alone op kerstavond. En op oudjaar moest ze gezellig mee naar tante Yvonne. Het meisje vond het daar altijd verschrikkelijk. Tante had twee hyperactieve zonen van zeven en negen jaar oud en zij verwachtten natuurlijk dat hun nichtje met hen meespeelde. Sorry, maar meisjes van zestien houden niet van verstoppertje, tikkertje of voetbal. Vreselijk gewoon. Dus deze keer had Nora extra goed haar best gedaan voor haar twee "buisvakken". Stel je voor dat de school haar een vakantietaak zou geven of nog erger: herexamens. Ze mocht er niet aan denken. Gaan werken was al erg genoeg!

Toen Nora uit haar zoveelste dagdroom wakker schrok en naast zich keek, was Emma verdwenen. Ze lag niet meer op de ligzetel naast haar. Ook in het zwembad was ze niet te bespeuren. Enkele tellen later zag ze haar staan bij een

groepje jongens. Ze zaten duidelijk niet bij hen op school. Daar zaten alleen maar lelijke gevallen. Deze exemplaren waren fotomodellen vergeleken met hen. Wat zou ze nu doen? Zou ze rechtstaan en bij Emma gaan staan? Eigenlijk zou ze dat wel willen maar wat zou ze dan moeten zeggen? Dat was altijd het struikelblok voor Nora. In de buurt van haar ouders of Emma was ze altijd een echte babbelkous maar als er vreemden in de buurt waren, klapte het meisje steevast dicht. Rood worden, stotteren, een knorrende maag, noem maar op. Het gebeurde allemaal. Emma daarentegen was een echt sociaal meisje. Ze kon het met iedereen direct vinden, begon met iedereen een praatje en amuseerde zich altijd best. Zij was dan ook diegene met het ene liefje na het andere. Afgelopen schooljaar waren er zeker tien jongens met haar samen geweest. Nora was hiervoor wel een beetje jaloers op haar vriendin. Ze wist hoe het was om een liefje te hebben door de verhalen van Emma, maar zelf had ze nog nooit een echt vriendje gehad. Regelmatig had ze wel een crush op een jongen maar het was nooit iets geworden. De jongens zochten haar niet op en zelf nam Nora ook nooit het initiatief om een gesprek aan te knopen.

‘Hey Nono, alles oké hier?’

Nora schrok toen haar vriendin ineens naast haar stond. Een meter verder stond een jongen met kort zwart haar naar het meisje te kijken.

‘Euh, jaja, alles oké,’ zei Nora snel.

‘Dit is Tom,’ zei Emma en wees naar de jongen. Hij grijnsde schaapachtig. ‘Hoi,’ zei hij.

‘Hoi,’ zei Nora stilletjes. ‘Wat komt die hier doen?’ fluisterde ze in Emma’s oor.

‘Tom komt mijn rug insmeren, hé Tom?’ Vol verwachting keek Emma naar de jongen. Hij knikte, nam de zonnemelk die Emma uit haar tas haalde en begon zachtjes haar rug in te smeren.

‘Wauw zeg, wat kan jij goed masseren,’ reageerde ze.

Nora draaide met haar ogen. Wat een aanstellerij zeg! Dit wordt dus boyfriend nummer elf, dacht ze bij zichzelf. En ja, even later plonsden Emma en Tom het zwembad in en het duurde niet lang of ze sloeg haar armen rond zijn nek om hem hartstochtelijk te zoenen.

Mij heeft ze hier duidelijk niet meer nodig, zuchtte Nora. Ze nam haar spulletjes bij elkaar, wuifde naar haar vriendin en vertrok. Buiten een haastige ‘Dag Nono’ zei Emma niets. Ze had het immers veel te druk met haar nieuw lief.

De dagen die volgden, hoorde Nora amper iets van haar vriendin. Ze stuurde wel af en toe een whatsappje met hoe leuk Tom wel was en hoe goed hij kon zoenen. Maar afspreken, daar had ze duidelijk geen tijd voor. Tja, Nora kon het haar moeilijk kwalijk nemen. Als je verliefd bent, dan denk je alleen nog maar aan je lief zeker? In elk geval was ze blij toen ze donderdagavond haar rapport te zien kreeg. Geen enkele buis! Yes!!! Dat betekende een blije moeder en vader, dus er stond een leuke vakantie voor de deur!